

ת"פ 67706/09/19 - מדינת ישראל נגד תאאר שרקיה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 67706-09-19 מדינת ישראל נ' שרקיה(עציר)
תיק חיצוני: 420783/2019

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	תאאר שרקיה

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק - אכיפה בררנית.

רקע

1. בתאריך 29.9.19 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב ונהיגה ללא רשיון נהיגה, לפי סעיפים 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, 423ב ו- 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ו- 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961.

2. הנאשם הינו תושב הכפר זייתא שבשטחי הרשות הפלשתינאית, ואין לו היתר כניסה לישראל. בכתב האישום נטען כי ביום 24.9.19, בין השעות 00:00 ל- 06:10, נפרץ ביתו של מר אייל ברנר בגבעת עדה ונגנבו ממנו פריטי רכוש רבים, ובהם מפתח לרכב מסוג פיז'ו מ.ר. 28-239-901 (**להלן: "הרכב"**). באותו לילה, בין השעות 03:30 ל- 05:29, התפרץ הנאשם לרכב באמצעות המפתח שנגנב כאמור, הניעו והחל לנהוג בו בכוונה להעבירו משטחי ישראל לשטחי הרשות הפלשתינאית, עד שנעצר במחסום ריחן ע"י נציג חברת איתוראן.

3. בתשובתו לכתב האישום מיום 6.1.20 (לאחר שקודם לכן נדחה הדיון לבקשת סניגורו

הפרטי ולאחר מכן שמונה לו סניגור ציבורי) הודה הנאשם הן בכך שנכנס לישראל ללא היתר והן בכך שנהג ברכב ללא רשיון נהיגה, אך כפר בשאר העובדות לרבות בהתפרצות לרכב ובגניבתו. משכך נקבע התיק לשמיעת הראיות בימים 17.2.20 ו- 1.4.20.

4. במעמד תגובתו לכתב האישום כאמור, הודיע ב"כ הנאשם כי בכוונתו להעלות טענה מקדמית של הגנה מן הצדק וביום 9.2.20 הגיש לבית המשפט את הבקשה שלפני - **"בקשה לביטול אישומים 2 ו-3 לכתב האישום (צ"ל - עבירות ההתפרצות לרכב וגניבתו - ר.ס.מ) מחמת הגנה מן הצדק"**.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה ומבקשת כי אורה על דחייתה.

הבקשה ונימוקה

6. הטענה העומדת בבסיס הבקשה היא טענה של אכיפה בררנית, דהיינו כי על אף שבמסגרת חקירתו הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו, ובין השאר מסר כי **"בסך הכל היה שליח וכי מי שהגה, תכנן ונתן הוראות הם קבוצת אנשים שחלק מהם מוכרים היטב למשטרה ובעל עבר פלילי דומה מכביד"**, נמנעה המאשימה מלהגיש כתב אישום כנגד מי מהם גם כן.

7. לתמיכת בקשתו הפנה ב"כ הנאשם אל הודעתו של הלה מיום 24.9.19 בשעה 08:55, בה מסר: **"התקשר אלי בחור תושב שויכה בשם אבו שיחה לפלאפון שלי מסוג גואל שמספרו 059-7490989 ושל אבו שיכה לא זוכר רשום אצלי בספר טלפונים שויכה בערבית, הוא התקשר אלי ואמר לי תצא לכביש המערבי לישראל ויש בחור שם יפגוש אותך ומסר לי את השם שלו בישראל, לא יודע מה השם שלו, ואני רשמתי מספר הפלאפון והתקשרתי אליו. כשהגעתי לכביש בעצם הוא זה שהתקשר אלי סמוך לשעה 04:00, הוא אמר לי שהוא ממתין לי על הכביש... אני הגעתי עד לרכב של הבחור שאני לא יודע מה השם שלו... בחור לא גבוה בגיל 27 או 28 שנים, מבנה גוף קטן, דיבור כמו חותך אות הרש..."** ובהמשך: **"ירדתי, היה חושך, ראיתי את הג'יפ מונע ללא אורות והיה בחור ליד הג'יפ רעול פנים, אמר זה הרכב, תעלה לרכב ותיסע אחרי הבחור שהוריד אותך... הוא שוחח איתי עם הפלאפון קו סלקום שלי מספר 050-2428616... וכן: "אני הייתי זקוק לכסף, הבחור שוחח איתי תושב שויכה אבו שייך אמר לי שיש רכב אתה מעביר אותו ואתה לוקח תמורת זאת 1,000 ₪... אני הכרתי אבו שייך דרך בחור תושב שויכה בשם ... אבו עמשה ידוע בשויכה... אין לי פלאפון של אבו עמשה"**.

בחקירתו מיום 27.9.19 נשאל הנאשם איך רשם את מס' הטלפון של הבחור שאותו אמר היה לפגוש בכביש המערבי ולכך השיב: **"רשמתי ללא שם המספר שלו, הוא בכלל רשת 'וטניה' זה מספר טלפון של השטחים..."**, טען כי אותו בחור התקשר אליו בסביבות השעה "שלוש רבע לארבע" מקידומת 056 והצביע על המספר 056-8690419 שהופיע במכשיר הטלפון שלו.

עמדת המאשימה

8. את התנגדותה לבקשה נימקה המאשימה בטענה לפיה הנתונים שנמסרו על ידי הנאשם בחקירותיו נבדקו ע"י חוקרי המשטרה אשר עשו כל שהיה ביכולתם לעשות על מנת לאתר את האנשים עליהם דיבר הלה בחקירות דלעיל, אך ללא הועיל.

9. לביסוס טענתה הפנתה המאשימה אל מסמכים מתיק החקירה המלמדים על פריקת מכשיר הטלפון של הנאשם, והוצאת המספרים שחייגו אליו ושהוא חייג אליהם בליל הארועים נושאי כתב האישום. עוד עולה ממסמכים אלה כי חוקרי המשטרה ניסו לאתר את בעלי המספרים שלגבי רובם לא נמצאו פרטי בעלים, התקשרו אל כל המספרים שהוצאו ואולם בחלקם לא היה מענה ובחלק מהם ענו אנשים שונים שאינם אלה עליהם דיבר נאשם בחקירותיו.

10. במצב דברים זה מבקשת לראות בה כמי שעשתה את כל שהיה ביכולתה לעשות בנסיון לעלות על עקבות אותם אנשים שלגרסת הנאשם "הפעילו" אותו, אך הדבר לא עלה בידה.

דין והכרעה

11. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולראיות שהונחו בפני בשלב זה ולצורך הזה בלבד, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.

ואלה הם נימוקי:

א. על פי ההלכה הפסוקה, על מנת להכריע בבקשה לביטול כתב אישום בשל אכיפה בררנית, על בית המשפט לבחון את אופן התנהלותה של המאשימה כלפי מי הנחשבים "שווים" בנתונים הרלבנטיים לנאשם המעלה את הבקשה:

"...אכיפת הדין נגד אדם אחד והימנעות מאכיפתו נגד אחרים - כאשר מדובר במקרים דומים - היא אכיפה בררנית (selective enforcement). אכיפה בררנית יכולה לקבל ביטוי באחד משני מופעים: הראשון, החלטה להעמיד לדין רק חלק מן המעורבים בפרשה נדונה; השני, החלטה להעמיד לדין בשעה שבפרשות אחרות שעניינן דומה לא הוגשו כתבי אישום. [...] כך או כך, המשותף לשני פניה של הטענה הוא כי סמכות האכיפה הופעלה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבחנה ביניהם..." (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ).

על הטוען לאכיפה בררנית להראות, אם כן, כי:

עמוד 3

- עניינם של האחרים דומה לעניינו מבחינה עובדתית, באופן המצדיק התייחסות מקבילה, דהיינו הגשת כתב אישום דומה גם נגדו ("קבוצת שוויון").
- אי נקיטת הליכים דומים כנגד האחרים מהווה אכיפה בררנית פסולה, להבדיל מ"מצבים רגילים ולגיטימיים של אכיפה חלקית מטעמים של מגבלת משאבים וסדרי עדיפויות" (ר' ע"פ 8551/11 סלכני נ' מדינת ישראל).
- ככל שהצליח לעמוד בשני השלבים דלעיל - לשכנע כי מדובר במצב המחייב את ביטול כתב האישום או זיכוי הנאשם, ולא די בריפוי הפגם באמצעים מתונים ומידתיים יותר כגון התחשבות בעונש (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ').

- ב. במקרה שלפני, מדובר בנאשם המציג עצמו - לפחות בהודעות שנגבו ממנו בחקירה, כמי שפעל בעבור תשלום כספי, לשם העברת הרכב הנדון משטחי ישראל לשטחי הרשות הפלשתינאית, אלא שהפרטים אותם מסר אודות שולחיו לכאורה, לא הספיקו כדי לאפשר למשטרה לאתרם. מצב דברים זה אינו עולה בעיני כדי אכיפה בררנית פסולה, אם בכלל.
- ג. ב"כ הנאשם לא הצליח לשכנעני כי היו או ישנן בידי המאשימה ראיות שניתן היה לעשות בהן שימוש מעבר לזה שנעשה בהן לשם איתור מעורבים נוספים והעמדתם לדין גם כן.

12. מפני כל האמור לעיל, ולכל הפחות בשלב זה, לא שוכנעתי כי המאשימה נהגה ו/או נוהגת כלפי הנאשם בשירותיות, בדרך פסולה או באופן העומד בסתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגינות המשפטית כלשונו של סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982. יתכן כי ניתן יהיה לברר את טענות הנאשם באופן יסודי ומעמיק יותר במהלך שמיעת הראיות שבעקבותיה תיתכן בין השאר גם האפשרות שאסבור כי מדובר בפגם שניתן לרפאו באמצעים פחות חמורים מביטולו של כתב האישום, כדוגמת התחשבות בענישתו של הנאשם בבוא העת, היה והוא יורשע ויסתבר כי אכן היו לו "מפעילים" ו/או שותפים למעשיו.

13. סוף דבר, מפני כל הטעמים שפורטו לעיל, נכון לעת הזו ומבלי שיהא בכך כדי ללמד על תוצאתו הסופית של ההליך בתיק זה, החלטתי לדחות את הבקשה.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים בפקס.

ניתנה היום, י"ד אדר תש"פ, 10 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

